

§ 14 indeholder Bestemmelser om passende *Erstatning* til de Personer, der har Bevilling som *Forhyringsagent* i Medfør af Loven af 12. April 1892, og hvis Bevilling herefter bortfalder. Erstatningerne fastsættes af en af Ministeren nedsat Kommission, hvis Afgørelser om Ydelse af Erstatning og om dennes Størrelse dog kan indbringes for Domstolene. — De Forhyringsagenter, hvem det i Medfør af § 1, Stk. 3, tillades indtil videre at fortsætte deres erhvervsmæssigt drevne Forhyring, oppebærer for deres Virksomhed *samme Betaling som hidtil*.

Endelig overlader § 15 til Ministeren at bestemme, i hvilket Omfang Loven skal finde Anvendelse paa Skibe, der *tilhører eller benyttes af Staten*, eller som af Regeringen maatte blive anvendt til Trosskibtransport.

Ordene *»eller benyttes af«* blev indføjet i *Landstinget* efter Forslag af Udvalgsflertallet.

Loven træder i Kraft 1. Oktober 1937, Bestemmelserne om Forhyring dog først fra det Tidspunkt, der bestemmes ved kgl. Anordning, men senest den 1. April 1938.

Landstingsudvalgets Flertal (Socialdemokrater og Radikale Venstre) indstillede Lovforslaget til Vedtagelse med de ved §§ 3, 4 og 15 omtalte Ændringer. Af disse vedtoges Ændringen til § 3 med 37 Stemmer mod 32, de to andre uden Afstemning.

Et *Mindretal*, der omfattede *Venstres* og *Det konservative Folkepartis* Udvalgsmedlemmer, indstillede Lovforslaget til Forkastelse. Mindretallets Ordførere (Villemoes og Hendriksen) gjorde gældende, at det var *ufornødent og uden saglig Begrundelse* at indføre Statsforhyring, da den hidtil gældende Ordning havde virket tilfredsstillende og bød fornøden Garanti. Det var derfor overflødigt at belaste Statskassen med Udgifter, som Rederne hidtil selv havde maattet betale til Forhyringsagenterne. Hertil kom, at Loven vilde medføre *uensartede Forhold* paa Forhyringsområdet, idet Forhyringen blev vederlagsfri i København og de Provinshavne, hvor man før eller senere vilde gennemføre Statsforhyring, medens der i alle andre Havnebyer skulde betales Forhyringsafgift.

Lovforslaget vedtoges i Landstinget ved Navneopraab med 36 Stemmer mod 33.

I *Folketinget*, hvor der ikke fandt Udvalgsbehandling Sted, gennemførtes Forslaget med 55 Stemmer mod 39 (Venstre, Det konservative Folkeparti og Retsforbundet).